

Izba wrocławska i krakowska upamiętniły adw. Stanisława Afendę

Trzecie wspólne posiedzenie okręgowych rad adwokackich - wrocławskiej i krakowskiej - odbyło się 26 maja we Wrocławiu. Podczas spotkania miało miejsce uroczyste nadanie auli imienia adw. Stanisława Afendy.

Posiedzenie to miało szczególny charakter. Wzięła w nim udział Elżbieta Afenda- Rossa córka b. dziekana izby wrocławskiej, adwokata Stanisława Afendy. Przez aklamację podjęto uchwałę o nadaniu auli, mieszczącej się w budynku ORA, jego imienia. Elżbieta Afenda-Rossa dokonała uroczystego przecięcia wstęgi pod tablicą upamiętniającą jej ojca.

W przemówieniu wygłoszonym przy tej okazji adw. Andrzej Grabiński, dziekan ORA we Wrocławiu, przypominając sylwetkę Patrona wskazał na jego związki z Krakowem. Tu ukończył prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim, a w czasie okupacji hitlerowskiej był więziony w areszcie przy ul. Montelupich.

W posiedzeniu uczestniczyli także adwokat Maciej Łaszczuk, członek NRA i adwokat Andrzej Kozielski b. dziekan ORA w Olsztynie. Obaj otrzymali wyróżnienie - statuetkę krasnala w dowód zasług dla izby adwokackiej we Wrocławiu.

Adwokat Stanisław Afenda (1923 - 1990), syn i wnuk adwokata. Podczas okupacji pracował jako robotnik i stróż nocny. W 1943 r. w związku z uczestnictwem w działalności podziemnej aresztowany przez gestapo przebywał w hitlerowskim więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. Studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1948 - 1949 odbył aplikację sądową przy Sądzie Okręgowym we Wrocławiu. Od 1 kwietnia 1949 r. do 30 czerwca 1951 r. pracował w Prokuraturii Generalnej RP. W latach 1951-1954 pracował jako radca prawny. Uchwałą Rady Adwokackiej we Wrocławiu z dnia 30 listopada 1954 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Wrocławskiej. Zawód adwokata wykonywał w Zespołach Adwokackich, początkowo w Lubaniu, następnie w Bolesławcu a od 1957 r. w Zespole Adwokackim nr 5 we Wrocławiu, którego kierownikiem został w 1958 r. Całym sercem oddany samorządowi

adwokackiemu. W latach 1964 – 1973 Wicedziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu. Od 1969 r. Rzecznik Dyscyplinarny. W latach 1983 – 1989 Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu. Członek Naczelnej Rady Adwokackiej. Sędzia Trybunału Stanu. Członek Komisji Praworządności Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich. Wybitny cywilista. Wychowawca wielu pokoleń adwokatów. Erudyta, człowiek renesansu o szerokich zainteresowaniach takich jak kultura, sztuka, muzyka poważna oraz historia. Wielki patriota, o niezwyklej odwadze cywilnej i nieugiętości przekonań. Członek Wrocławskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. Bezgranicznie oddany w służbie pokrzywdzonym w obronie praw i wolności obywatelskich. Odważny i żarliwy obrońca osób represjonowanych w okresie stanu wojennego. Szykanowany przez władze komunistyczne. Odznaczony Złotą Odznaką Adwokatury oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w dniu 5 maja 1990 r. we Wrocławiu. W dniu 3 maja 2009 r. odznaczony pośmiertnie przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

